

Drodzy Czytelnicy

Oryginalna propozycja misjologicznej refleksji Władysława Madziara SVD otwiera 144. tom „Nurtu SVD”. W wizję Kościoła kreowaną przez papieża Franciszka autor wpisuje charakterystykę misyjnej działalności Zgromadzenia Słowa Bożego (werbistów): dziedzictwo przeszłości i opcje dalszego rozwoju. Odważne pytania o kształt misji oraz śmiało odczytywanie znaków czasu nadają jego analizie optymistycznego dynamizmu. Odwołując się do wartości trwałych i nieredukowalnych, które należą do istoty misyjnej obecności wśród ludów, autor przyznaje, że ostatnią instancją ewangelizacji nie jest misjonarz.

Czy ludzie Kościoła jednoznacznie pojmują termin „ewangelizacja”? Profesorka Joanna Sobczykowa analizuje występowanie tego pojęcia w różnych aspektach, omawiając jego językową, teologiczną i potoczną semantykę. W efekcie językoznawca rozpatruje ewangelizację jako „strategię komunikacji”, prezentując werbalne i niewerbalne metody głoszenia Ewangelii. Omawiane studium inspiruje poszukiwania misjologiczne w dobie nowej ewangelizacji. Każdy misjonarz jest *ex professo* „uczestnikiem dyskursu religijnego” swojej epoki. Dziś rozpoznanie kontekstu strefy pochrześcijańskiej odkrywa potrzebę nowego stylu w głoszeniu, nowych metod i form wyrazu, nowych narzędzi i słów, wreszcie – bardziej wymownych znaków.

O teologii wyzwolenia nie powiedziano jeszcze ostatniego słowa. Maciej Zaborski szuka odpowiedzi na pytanie, czy teologia ta, powstała na bazie oddolnego ruchu społeczno-politycznego w Ameryce Łacińskiej, poprawnie odczytała misję Jezusa? Wychodząc od pytania: „A wy za kogo Mnie uważacie?” (Mt 16,15), autor zastanawia się, czy istotę Ewangelii – miłość Boga i bliźniego – można pogodzić z obrazem Chrystusa-wyzwoliczela z karabinem na ramieniu? Wchodząc w głębszą refleksję teologiczną, autor krytycznie analizuje próby połączenia dogmatu chrystologicznego z lewicującym aktywizmem politycznym. Oryginalność podjęcia tego znanego skądinąd tematu polega na właściwym wykorzystaniu dystansu historycznego... Czy teologia wyzwolenia reprezentuje autentycznie kontekstualną propozycję wiary opartej na ideale pomocy ubogim, czy też upolitycznioną ideologię bazującą na emocjonalnej nadpobudliwości ludu? W jakiej mierze teologowie Gustavo Gutierrez z Peru, Leonardo Boff z Brazylii, Jon Sobrino z Salwadoru i inni przyczynili się do inkulturacji wiary w Kościołach Ameryki Południowej?

Zapraszam do lektury!

Adam Michatek SVD